

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 7.10.2005
COM(2005) 132 végleges/2

CORRIGENDUM: tableau p. 7
Concerne toutes les langues

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK
ÉS A EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK**

A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása felé való haladás felgyorsítása

- Az Európai Unió hozzájárulása -

{SEC(2005) 452}
{SEC(2005) 456}

TARTALOMJEGYZÉK

1.	A megerősített európai hozzájárulás szükségessége	3
2.	A feladattal arányban álló források	5
2.1.	Több forrásra van szükség	5
2.2.	Jobb minőségű támogatás	8
2.2.1.	Előreláthatóbb támogatások	8
2.2.2.	A külső sokkhatásokra való válaszadás	9
3.	A fejlesztési szolgáltatás koherenciája	9
4.	Afrika a középpontban	10
4.1	A kormányzat javítása Afrikában	11
4.2	Afrika összekapcsolása: infrastruktúra és kereskedelem	13
4.3	Útban egy igazságos társadalom megteremtése, a szolgáltatásokhoz való hozzáférés elősegítése, a férfiaknak és nőknek is megfelelő munka biztosítása, valamint a környezet fenntarthatósága felé	14
5.	Következtetés – Útban az EU új fejlesztési stratégiája felé	15

Melléklet

1. A MEGERŐSÍTETT EURÓPAI HOZZÁJÁRULÁS SZÜKSÉGESSÉGE

A millenniumi fejlesztési célok (Objectifs du Millénaire pour le Développement – OMD) megvalósulása szempontjából a 2005. év a fordulat éve, a fejlesztés éve lesz. A 2005. szeptemberi ENSZ-csúcstalálkozón az ENSZ Közgyűlése alkalmából újra összeülnek az állam- és kormányfők a nyilatkozat végrehajtásában mutatkozó fontos fejlődés értékelésére és az OMD-k megvalósításában való előrehaladás felülvizsgálatára.

Az EU konkrét kötelezettségvállalásokat tett e célkitűzések 2015-ig történő megvalósítására és teljes mértékben tisztában van e feladat fontosságával és sürgősségével, miközben az egész nemzetközi közösség a helyzet első értékelésére készül. Ebben az összefüggésben az Európai Tanács a 2005. március 22–23-i értekezlete során felkérte a Bizottságot és a Tanácsot, hogy „gyorsítsák fel – különösen a fejlesztéshez kapcsolódó különböző összetevőkre irányuló – munkájukat” a különböző témakörökre vonatkozó álláspontunk véglegesítésével ezáltal lehetővé téve az Európai Uniónak, hogy aktív szerepet töltsön be a jövőbeli viták során.

Az EU támogatja a 2000 óta megvalósított eredmények értékelésére irányuló folyamatot és a közös biztonsági kihívások iránymutatásainak elfogadását, a millenniumi nyilatkozat és az OMD-k keretében tett kötelezettségvállalások végrehajtásának javítását, valamint a célok eléréséhez szükséges szervezeti reformokat¹.

E közlemény mérlegeli az Unió hozzájárulását a fejlesztés területén és azonosítja az OMD-k megvalósításának felgyorsításához szükséges intézkedéseket. Az Unió konszolidált jelentése az OMD-kről², amelyet a Bizottság a tagállamok kérésére³ valósított meg, azt mutatja, hogy a közösség és tagállamai hozzájárulása a nemzetközi közösség erőfeszítéseire alapvető fontosságú. Az Európai Uniónak most még hatékonyabbá kell tennie az intézkedéseit.

A 2000. évi millenniumi csúcstalálkozón a nemzetközi közösség egy ambiciózus stratégiát fogadott el azokra a kihívásokra, amelyekkel az elkövetkező évtizedben szembesülnünk kell. Az állam- és kormányfők elfogadták a millenniumi nyilatkozatot és ezzel kötelezettséget vállaltak a szegénység csökkentésére, a közös környezetünk védelmére, a békére és biztonságra, a jó kormányzásra, demokratizálódásra és az emberi jogokra, a társadalom legsebezhetőbb rétegeinek védelmére, Afrika egyedi szükségleteire és az Egyesült Nemzetek erősítésére. A főtitkár megfogalmazása szerint „ez a dokumentum modellként szolgál egy békésebb, prosperálóbb és igazságosabb világra a közös biztonság és a globális fejlesztési partnerség révén.”

A millenniumi nyilatkozat nyolc millenniumi fejlesztési célt (OMD) tartalmaz, amelyekhez a következő konkrét célkitűzések járulnak: 1) a szegénység és az éhezés csökkentése a világon, 2) az alapfokú oktatás biztosítása mindenki számára, 3) a nemek közötti egyenlőség

¹ Az EU elnökségi képviselőjének kijelentése az ENSZ Közgyűlésén 2004 novemberében.

² Munkadokumentum. Az EU konszolidált jelentése a millenniumi fejlesztési célkitűzésekről, 2005. április. 2004-ben az EU tagállamai és a Bizottság közzétették az OMD-khez való hozzájárulásukról szóló jelentést. Ezek a jelentések szolgáltak a konszolidált jelentés alapjául a 2000–2004-es időszakban. Azonban világossá kell tenni, hogy ez a jelentés nem kívánja az egyes OMD-k fejlődését a tagállamok, a Közösség vagy az Unió egyéni intézkedéseinek tulajdonítani. Valójában ez a különböző célok egymásra utaltságától való eltekintést jelentené és tulajdonosi, koordinációs és kiegészítő alapelv, amelyeket – néha nem kellőképpen kiterjesztve – alkalmaznak a fejlesztési együttműködés vezetésében.

³ CAGRE-következtetések, 2004. április.

elősegítése, 4) a gyermekhalandóság csökkentése, 5) a várandós nők egészségének növelése, 6) küzdelem a HIV/AIDS és más betegségek ellen, 7) a fenntartható környezet biztosítása és 8) részvétel az egész világra kiterjedő fejlesztési partnerségben.

2000 szeptembere óta:

1) A Közösség és a tagállamok nagy része átdolgozta és újraorientálta a fejlesztési együttműködési politikáját a millenniumi célkitűzések, és/vagy a szélesebb körű célkitűzésekkel rendelkezőknek pedig a millenniumi nyilatkozat, megvalósítására való összpontosítás érdekében;

2) Az EU a fejlesztést a kereskedelmi politikájának középpontjába helyezte multilaterális és regionális szinten, valamint az egyedi eszközei segítségével, nevezetesen a legkevésbé fejlett országokra és a sebezhető kisgazdaságokra fordított különleges figyelem (beleértve a „minden, kivéve fegyverek” kezdeményezés keretében a szabad export-hozzáférésüket a közösségi piacokhoz), valamint a kereskedelemhez kapcsolódó segítség növelése révén; ezzel egyidejűleg a kereskedelmet fontos tényezőként ismerték el, amit az együttműködési és fejlesztési stratégiába kell integrálni;

3) Az EU együttesen és a tagállamok egyénileg rögzítették a középtávú célkitűzéseiket a fejlesztési segélyek növelésére 2006-ig, és ezek a célkitűzések minden valószínűség szerint meg is fognak valósulni.

4) Az EU bevezetett egy intézkedéssorozatot a támogatás hatásának és minőségének növelésére, különösen a jobb koordináció és a harmonizációs erőfeszítés révén.

Az OMD-k elérésére irányuló folyamat felgyorsításának szükségessége széles körben elismert. Bizonyos célok valószínűleg globális szinten elérhetők (alapfokú oktatás, lánygyermek iskolázása). Azonban mindez nem elegendő. Bizonyos esetekben még visszalépés elkerüléséről is szó van, ami nevezetesen a fertőző betegségek végzetes hatásainak, a környezeti károknak és a biztonsági problémáknak köszönhető. Még jobban kell teljesíteni. A jelenlegi politikák egyszerű követése nem elegendő a rögzített célkitűzések eléréséhez. Ez különösen igaz Afrika szubszaharai térségeire, ahol sok ország számos célkitűzésben elmarad (éhezés, gyermekhalandóság, anyai halandóság, fertőző betegségek, fenntartható fejlődés). A szolidaritás parancsán kívül ezek a célkitűzések alapvető feltételét képezik a biztonság és a prosperitás mind Európa, mind a világ számára.

Mindamellett továbbra is fontos hangsúlyozni, hogy a fejlesztés és az OMD-k megvalósítása elsősorban maguknak a fejlődő országoknak a felelőssége. A fejlődő országok azok, nem pedig az adományozók, amelyek vagy megteszik az előrelépéseket az OMD-k felé vagy nem.

A segélyek legbőkezűbb adományozójaként az EU vezető szerepet vállalt a globális szegénység elleni harcban (a világ hivatalos fejlesztéstámogatásának 55%-át nyújtja). Az EU hozzájárulása az OMD-k menetrendjéhez döntő fontosságú és ösztönöznie kell más fejlett országokat is a nagyobb szerepvállalásra. A fejlesztésnek az ENSZ-csúcstalálkozó egyik központi pillérének kell lennie.

A millenniumi célok eléréséhez szükséges eszközök nem korlátozódnak a pénzügyi átutalásokra. Más alapvető tényezők többek között a kormányzás módja mind nemzeti, mind nemzetközi szinten, a nemzetközi kötelezettségvállalások tiszteletbentartása, különös tekintettel az emberi jogokra, a nemek közötti egyenjogúság, a kereskedelmi és befektetési

szabályok fejlődése, a fertőző betegségek⁴ elleni harc, a tudás megosztása, a környezetvédelem, a biztonság és más globális közértékek.

Az EU-nak a 2005. szeptemberi eseményhez való hozzájárulására történő felkészülés keretében a Tanács felkérte a Bizottságot különösen három területre összpontosuló ambiciózus javaslatok kidolgozására, a millenniumi célok⁵ megvalósításának gyorsítása érdekében: a fejlesztés finanszírozása, a fejlesztési politikák koherenciája és az Afrikára való összpontosítás elsődlegessége.

A Bizottság javaslatai alapvetően a következőket célozzák:

- (1) A hivatalos támogatások költségvetési növekedésének új, középtávú célkitűzéseinek rögzítése 2010-ig – az egyes tagállamok és az Unió egésze számára – tekintettel a Bruttó nemzeti jövedelem (GNI) 0.7%-ának 2015-ös elérését célzó globális célkitűzésre;
- (2) a reformok gyorsítása a támogatás minőségének javítása érdekében;
- (3) annak a módszernek az újragondolása, amely szerint az EU a saját fenntartható fejlődése modellje, valamint bel- és külpolitikája által a fejlesztés feltételeit befolyásolja;
- (4) annak biztosítása, hogy Afrika legyen az első számú kedvezményezettje ezeknek az új megközelítéseknek, valamint az új lehetőségeknek a kihasználása a két kontinens közötti partnerségre.

A fejlesztés finanszírozására vonatkozó javaslatok és a szakpolitikák koherenciája részletesebb kifejtésre került két másik közleményben⁶. Ezek a javaslatok együttesen alapvető fontosságúak a fenntartható fejlődés három pilléréhez (gazdasági, társadalmi és környezeti) való hozzájárulásban.

2. A FELADATTAL ARÁNYBAN ÁLLÓ FORRÁSOK

2.1. Több forrásra van szükség

Az utóbbi időben közzétett összes jelentés – különösen az ENSZ millenniumi projektjéről szóló jelentése⁷ és az ENSZ főtitkárának jelentése⁸ – azt mutatja, hogy alapvető fontosságú az erőforrások szintjének növelése az OMD-k elérése érdekében, valamint nyilvánvalóvá teszi a szegénység, a környezeti károk és a biztonság között fennálló számos kapcsolatot. Az Unió meghatározó szerepet játszott a monterrey-i konferencia során. A középtávú célok

⁴ Tekintettel a megfelelő millenniumi fejlesztési célokra a fejlődő országokban a HIV/AIDS, a malária és a tuberkulózis elleni harc különleges intézkedései egyedi közleményben kerülnek meghatározásra.

⁵ CAGRE-következtetések, 2004. november.

⁶ A Bizottság közleményei: „A fejlesztés finanszírozása és a támogatás hatékonysága” - COM(2005) 133; „A fejlesztési politikák koherenciája” - COM(2005) 134.

⁷ A millenniumi célok projektjéről szóló jelentés, befektetés a fejlesztésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására, 2005. január.

⁸ Az ENSZ főtitkárának „Nagyobb szabadság: útban a mindenki számára biztosított fejlődés, biztonság és jogok felé” című közleményében közzétett jelentése.

kitűzésével ismételten utat kell mutatnia, amelyek lehetővé teszik, hogy 2015-re a GNI 0,7%-át a fejlesztésre fordítsák.

A millenniumi projektről szóló jelentés az OMD-knek az összes országban történő megvalósításához szükséges hivatalos fejlesztéstámogatást (APD) éves szinten körülbelül 135 milliárd dollárra becsüli 2006-ban és 195 milliárd dollárra 2015-ben. Ezek az összegek megfelelnek az összes adományozó ország bruttó nemzeti jövedeleme (GNI) 0,44 és 0,54%-ának. Figyelembe véve az OMD-khez közvetlenül nem kapcsolódó kiegészítő APD-szükségleteket a jelentés javasolja, hogy az adományozók vállaljanak kötelezettséget arra, hogy legkésőbb 2015-re elérjék a GNI 0,7%-át célzó arányt.

Jelenleg az EU négy tagállama⁹ érte el, vagy túlta felül a 0,7%-ot és hat másik¹⁰ kötelezettséget vállalt a 2015 előtti megvalósításra. Ha a jelenlegi tendenciák beigazolódnak, 2006-ra az EU együttesen eléri a 0,42%-ot.

A 2004. decemberi Európai Tanács újra hangsúlyozta az EU kötelezettségvállalását az OMD-k támogatására, és felhatalmazta a Bizottságot, hogy terjesszen elő a Tanácsnak „új és megfelelő hivatalos fejlesztéstámogatási javaslatokat a 2009–2010 közötti időszakra....”.

A Bizottság javaslatot tett két szorosan összetartozó cél elérésére 2010-ig:

- (1) egyéni küszöbérték a tagállamok számára, különbséget téve azon tagállamok között, amelyek 2002-ben már az EU tagjai voltak (barcelonai kötelezettségvállalások – EU-15) és azok között, amelyek később csatlakoztak (EU-10);
- (2) kollektív átlag az összes tagállam számára.

Ezeknek a céloknak kellően ambiciózusnak kell lenniük annak érdekében, hogy **2015-re a 0,7%** hiteles célkitűzés maradjon. A Tanács által megfogalmazott, egy „új és megfelelő cél” kitűzésére irányuló kérésnek megfelelően **2010-re a kitűzött cél felét teljesíteni kell**. A 2002-es barcelonai kötelezettségvállalások megközelítésére alapozva a Bizottság javasolja:

- (1) a barcelonai kötelezettségvállalásban részt vevő minden olyan tagállam (**EU-15**), amely még mindig a referenciaszint alatt van, emelje meg az APD-jét az APD/GNI 2010-es új **egyéni referenciaszintjére (0,51%)**.
- (2) a 2002 után csatlakozott tagállamok (**EU-10**), érjék el a **(0,17) %-os** APD/GNI arány **egyéni referenciaszintjét** 2010-re, és közelítsék meg a „barcelonai vívmányokat” (0,33% 2015-ben).

2010-ben a 0,51%-os ráta jelenti a középszintet a 2006. évi 0,33%-os és a 2015. évi 0,7%-os tagállamonkénti egyéni referenciaszint között. A javaslat biztosítani fogja a terhek igazságos megosztását a tagállamok között és egy **(0,56)%-os kollektív átlagot** (EU-25) fog eredményezni, amely a becslések szerint 20 milliárd euró többlet felszabadulását teszi lehetővé 2010-re.

⁹ Dánia, Luxemburg, Hollandia, Svédország.

¹⁰ Belgium, Finnország, Franciaország, Írország, Spanyolország, Egyesült Királyság.

Táblázat: Javaslat az EU új APD céljairól 2006-2010 a közötti időszakra

	2006		2010		KÜLÖNBESÉG 2010–2015	
	APD millió euro	GNI %	APD millió euro	GNI %	APD millió euro	GNI %
„Régi tagállamok” 0,51%-os egyéni célkitűzés EU-15	45 788	0,43 %	65 988	0,58 %	16 525	0,12 %
„Új tagállamok” 0,17 %-os egyéni célkitűzés EU-10	474	0,09 %	990	0,17 %	816	0,16 %
0,56 %-os kollektív célkitűzés EU-25	46 262	0,42 %	66 978	0,56 %	17 340	0,14 %

A hivatalos támogatás költségvetésén kívüli új pénzügyi forrásokat a nemzeti költségvetések fejlesztésre elkülönített részeit növelő kiegészítésnek kell tekinteni. Azonban az ezzel kapcsolatos viták semmilyen esetben sem jelenthetnek kifogást az EU 2010-re vállalt kötelezettségének elutasítására vagy csökkentésére. A támogatási költségvetéshez viszonyított kiegészítő jellegükön kívül ezeknek az új pénzügyi forrásoknak hosszú távon állandó és előrelátható jellegűeknek kell lenniük.

A Bizottság jelenleg vizsgálja a különböző javaslatokat, különösen a nemzetközi finanszírozási keret (NFK)¹¹ és azokat a pénzügyi eszközöket, amelyeket közösségi szinten alkalmazni lehetne. Az NFK számos technikai kérdést vet fel, mint például az állami számlákon a kölcsönök osztályozásának módja és a 2015 utáni támogatási költségvetésre gyakorolt pénzügyi következmények. Az adókkal kapcsolatosan több lehetőséget tanulmányoznak.

Ha mind a politikai, mind a technikai kérdések (részletes értékelési kritériumokra alapozottak) megoldhatóak, a Bizottság kész az EU-álláspont kialakítására egy kettős stratégia érdekében: az APD növelésének befejezése 2010-ig az innovatív javaslatok révén.

Az adóságeltörlésről szóló új kezdeményezések – különösen a multilaterálisak – szintén megvitatásra kerülnek. Az adókönnyebbités hatékony eszköz a támogatás végrehajtására, mivel a költségvetési támogatáshoz hasonló támogatást nyújt, valamint időtartamban előrelátható és kis tranzakciós költségekkel jár. Mindeközben kockázatot hordoz mind a morális visszaélések, mind a forráselosztásra való hatása szempontjából: a leginkább eladósodott országok nem szükségszerűen a legszegényebbek és a legérdekesebbek a támogatásra. Következésképpen ezeket a mentesítő intézkedéseket minden esetben meg kell vizsgálni.

Ebben az összefüggésben a Tanács felkérést kapott egyrészt arra, hogy nyilatkozzon a javaslatok összességéről, másrészt hogy:

- (1) támogassa – az utólagos fázis végrehajtására vonatkozó PPTE-kezdeményezésen felül – az alternatív, szükségletehez igazított választási lehetőségek létrehozását és végrehajtását azon országok számára, amelyek konfliktus utáni helyzetben vannak, és amelyek nem részesülhetnének a PPTE-kezdeményezés előnyeiből.

¹¹ Nemzetközi finanszírozási keret – az Egyesült Királyság javaslata az APD „front-loading”-jára.

- (2) a különböző eszközök közül az ideiglenes adósságkönnyítési eszköz lehetséges használatának felderítése a külső sokkhatások elkerülése végett.

2.2. Jobb minőségű támogatás

A nemzetközi támogatás összegének növelésén kívül külön erőfeszítéseket kell tenni a minőség és az OMD-kre való hatás javítása érdekében. Alapvető fontosságú e tekintetben az adományozók közötti nemzetközi harmonizációs folyamathoz és a partnerek megfelelő stratégiáihoz való igazodás. Ez rugalmasságot és határozottságot igényel az adományozók részéről, akiknek a tervezési és felülvizsgálati folyamatukat, illetve a különböző támogatási eszközök működését úgy kell igazítaniuk, hogy biztosítsák ezt a hatékonyságnövelést és a támogatás tranzakciós költségeinek csökkentését.

A koordináció és a harmonizáció területén az előrehaladás még mindig jóval a lehetőségek alatt van. E harmonizációban mutatkozó hiány adminisztratív terhet és szükségtelen költségeket ró a partnerországokra. Tehát hiába sikerült az Uniónak közös stratégiákat elfogadnia a különösen problematikus vagy érzékeny területeken (például az európai biztonsági stratégia), paradox módon az olyan területeken, amelyek a legjelentősebbek (a nemzetközi hivatalos támogatás 55%-át nyújtja), valamint ahol a multilaterális kötelezettségállalások különösen megszabottak és teljeskörűek, nem sikerült ezt megvalósítani. A Tanács egy sor olyan javaslatot fogadott el, amelyeket most a gyakorlati szempontokhoz kell igazítani, különösen nyílt egyeztetési folyamat révén. Az egyik nagyon fontos tényező a koordináció javítása lesz, kettős értelemben, vagyis a Bizottság delegációi között és a tagállamok diplomáciai képviselői között.

A koordinációról és a harmonizációról szóló, nemrégiben lezajlott magas szintű fórumon az EU újra megerősítette az alapvető előhaladásra irányuló szándékát a harmonizáció konkrét és pragmatikus megközelítésében a célkitűzések és kötelezettségek fejlesztése által. Az Unió szintén kötelezettséget vállalt egy stratégiai vita kezdeményezésére, amely a szerződő felek között egy valós együttműködés kiépítését teszi lehetővé.

Az EU vízgazdálkodási kezdeményezéséhez hasonló kezdeményezések pozitív példát nyújtanak a koordinációra, ahol az EU szintjén megvalósított kezdeményezések mozgatóereje tisztán megmutatkozik.

2.2.1. Előreláthatóbb támogatások

A támogatások jelenlegi végrehajtása nem teszi lehetővé a tagállamok számára a rugalmasságot és az előreláthatóságot, ami azért fontos, hogy az OMD-k eléréséhez szükséges befektetések és politikák mellett elkötelezhessék magukat. Csak a stabil forrásellátottságnak a többéves garanciája teszi lehetővé a pénzügyminiszter számára például a tanítók vagy az orvosok felvételének engedélyezését, azokban az országokban, ahol ez szükséges.

Sem a projekt támogatás, sem az adósság eltörlése, sem a költségvetési támogatás – amely a beavatkozások harmonizációjának előmozdításában és a szakpolitikákhoz való hozzáigazításukban, valamint a nemzeti prioritásokban és az OMD-k finanszírozásában a leghatékonyabb – nem teszi lehetővé a jelentős mennyiségű, elegendően rugalmas támogatás elfogadását, amely révén középtávú előreláthatósággal fedezni lehetne a folyó kiadásokat.

Ennélfogva a létező eszközöket új formák kifejlesztésével kell kiegészíteni, amelyek előreláthatóbbak, stabilabbak és lehetővé teszik az OMD-k eléréséhez szükséges strukturális reformok végrehajtásának támogatását.

A lehetőségek kiterjednek a több évre (háromtól öt évig) biztosított nem megszakítható¹² költségvetési támogatásokra, vagy egy középtávú „szerződésre”, amely egy minimum támogatási szintet biztosít az adott időszakra, kiegészítve teljesítményarányos prémiumokkal/bónuszokkal/díjakkal vagy akár hároméves gördülő kötelezettségvállalásokkal.

Ezeket a formákat természetesen csak a legjobban teljesítő országok esetében lehet alkalmazni. Az EU megközelítésében több figyelmet kell fordítani a kevésbé jól teljesítő országokra és az olyan helyzetek elkerülésére, amelyek az egyes országokat nehéz körülmények közé hozzák. Ezen országok esetében fel kell kutatni a lehetőségeket a támogatás formáinak javítására, különös hangsúlyt helyezve a koordináció erősítésére, a kormányzati támogatásra és a rövid távú válaszadások, valamint a hosszú távú támogatások közötti szükséges egyensúly megteremtésére.

2.2.2. A külső sokkhatásokra való válaszadás

A külső sokkhatások, bárhonnan származzanak is, aláássák az országok reformpolitikáját veszélybe sodorva az adósságmennyiség fenntarthatóságát és a szegénység csökkentésére irányuló erőfeszítéseket. Ezért ezekre megfelelő ellen- és támogató intézkedésekkel kell válaszolni.

Ellenintézkedések:

- piaci alapú biztosítási rendszerek működésbe helyezése;
- a különböző eszközök között az adóság könnyítésnek ideiglenes felfüggesztése.

Támogató intézkedések: Azoknak a finanszírozási mechanizmusoknak a használata és megerősítése, amelyek a Cotonou-i Megállapodás (Flex) során is léteztek a rövid távú fedezet biztosítására, az országok bevételét ért sokkhatások esetén.

3. A FEJLESZTÉSI SZOLGÁLTATÁS KOHERENCIÁJA

A fejlesztési segítségnyújtás, akármilyen nélkülözhetetlen is, nem felel meg kellőképpen az OMD-k által támasztott kihívásoknak. Nagyobb és mélyebb erőfeszítésre van szükség. Hosszú távon a globalizációnak a közpolitikák általi keretek közé szorításáról van szó egy igazságosabb világrend érdekében.

A különböző közpolitikák fontosságát a fejlesztés céljaihoz való hozzájárulás érdekében újra hangsúlyozni kell. Az Európai Unió ebben a tekintetben fontos szerepet játszik, az értékei és tapasztalatai alapján.

Ebben az összefüggésben a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy készítsen javaslatokat a fejlesztési politikák koherenciájának javítása érdekében. Más szóval arról van szó, hogy

¹² Kivéve a partnerségi és együttműködési megállapodások szerint hatályos „alapvető tényezők” fenyegetettsége esetén.

azonosítani kell azt, hogy az EU bel- és külpolitikája hogyan járulhat hozzá a körültekintő globalizációhoz, ami pozitív hatásokkal jár a fenntartható fejlődés keretében.

Itt a cél a kiegészítő fejlesztési hozzájárulások felkutatása. Ezért a javaslat arra irányul, hogy a fejlesztési szakpolitika koherenciájának koncepcióját tanulmányozni kell, szem előtt tartva azt, hogy az Unió bel- és külpolitikájának vetülete figyelemre méltó értékkel járul hozzá az EU-szinten megvalósított intézkedésekhez (nevezetesen az oktatáshoz, a környezetvédelemhez, a bevándorlási és menekültügyi politikához, a vám- és adóügyhez és a szociálpolitikához).

Az Unió majdnem mindegyik politikájának van – közvetlen vagy közvetett – hatása a fejlődő országokra. A fejlesztési szakpolitikák koherenciájáról szóló közlemény a fejlesztés érdekében azonosítja azokat a szakpolitikákat, amelyek egyértelműen hozzájárulhatnak a fejlődő országok erőfeszítéseihöz.

Annak biztosítása érdekében, hogy ezeket a szakpolitikákat – amennyiben a fejlődő országokkal való bilaterális együttműködési programokból erednek – a fejlesztési együttműködés alapelvei szerint kell végrehajtani, ami azt jelenti, hogy a partnerség és a partnerországok előirányzatai tiszteletben tartásával, csakúgy, mint a nemzetközi közeleztettségvállalások elismerésével.

Az EU-szakpolitikák fejlesztésorientált koherenciájának előmozdítása érdekében, a Bizottság a OMD-k jelenlegi és a következő nemzetközi felülvizsgálata között féldőben egy jeletést fog készíteni a szakpolitikák koherenciájáról, különös tekintettel az OMD-k támogatására.

A Tanács felkérést kapott arra, hogy nyilatkozzon a Bizottság javaslatairól ezeken a különböző területeken¹³.

4. AFRIKA A KÖZÉPPONTBAN

Az összes EU és mások által készített jelentés, beleértve az Egyesült Nemzetek millenniumi jelentését és az afrikai bizottság¹⁴ jelentését, azt mutatja, hogy Afrika számos szubszaharai területe jelentős elmaradásban van a világ többi részétől az OMD-k elérésében. Becslések szerint számos afrikai ország nem lesz képes megvalósítani az OMD-eket a kitűzött 2015-ös időpontra¹⁵.

¹³ Cf megjegyzés (6).

¹⁴ Az Egyesült Királyság által 2004-ben létrehozott afrikai bizottság különböző afrikai és európai személyiségekből tevődik össze.

¹⁵ „Afrika szubszaharai része, ahol a helyzet a legdrámaibb, hiszen az AIDS, a kiújuló váltóláz, a lakosonkénti megélhetési források csökkenése, a környezeti és lakhatási feltételek romlása következtében lefelé húzó körforgásban van olyannyira, hogy ezeknek az országoknak a többsége nagyon távol áll a célkitűzések elérésétől.” [A régióban] „a legmagasabb az alultápláltak száma, (...) a legalacsonyabb az alapfokú beiskolázottság mértéke, (...) [és a legnagyobbak a] különbségek a nemek között (...) Az AIDS/HIV okozta válság elpusztítja a kontinens legnagyobb részét (...) Egyben ez az a régió, ahol a tuberkulózis hatásai a legkomolyabbak az egész világon és a várandós nők, valamint a gyermekek halálozási aránya a legmagasabb. (...) Az ivóvízhez való hozzáférésben való előrelépés – habár ígéretes – túl lassú az OMD-k célkitűzéseinek eléréséhez. Tartós támogatás nélkül valószínűleg a szubszaharai Afrika a legkisebb előrelépést sem tudná megvalósítani.” Az ENSZ millenniumi projektjéről szóló jelentés, 2005. január.

Mindenesetre az előrehaladás jelei már láthatóak, különösen a demokratizálódásra, az elmúlt három év növekedési rátáira (2004-ben átlagosan 4,5%, és 6%, ha nem vesszük figyelembe Nigériát és Dél-Afrikát), a lakosonkénti valós növekedésre és a költségvetési egyensúly javulására vonatkozóan.

Így a Bizottság is azt javasolja, hogy a szubszaharai afrikai területekre különleges figyelmet fordítsanak.

Először is: a források mértékét növelni kell ügyelve arra, hogy megfelelő mennyiségű kiegészítő hivatalos fejlesztési támogatást fordítanak Afrikára.

Másodszor: ezen közlemény összes javaslatát a szakpolitikák koherenciájáról és a támogatás minőségéről prioritásként kell alkalmazni Afrikában.

A cél a tagállamok és a Közösség intézkedéseit magában foglaló európai válasz kialakítása. Ebben az összefüggésben a dokumentum meghatározza azokat az intézkedéseket, amelyeket a Közösségnek át kell vennie. A Cotonou-i Megállapodás – amely nemrégiben felülvizsgálatra került – egy kiváltságos, de nem kizárólagos keretet jelent a megközelítés végrehajtására.

Ebben az összefüggésben a Bizottság kulcsfontosságú kötelezettségek vállalását javasolja a megvalósítandó intézkedések számos, az afrikaiak által is fejlődésük szempontjából nélkülözhetetlennek tartott területen, különösen az UA/NEPAD cselekvési terv keretében. A kitűzött cél az, hogy a fejlődés kulcsfontosságú elemeit, vagyis a tartós fejlődés döntő tényezőit illetően, minőségi ugrás valósuljon meg amelyek nélkül hosszú távon semmiféle fejlesztés nem lehetséges. Hangsúlyozni kell az EU kiemelkedő ösztönző hatását ezeknek a tényezőknek az előmozdításában. Az érintett területek¹⁶:

- (a) a kormányzat javítása Afrikában;
- (b) az afrikai kereskedelmi hálózatok összekapcsolása;
- (c) egy igazságos társadalom, a szolgáltatásokhoz való hozzáférés, a megfelelő munka és a környezet fenntarthatósága érdekében kifejtett erőfeszítések.

Ezek a területek nem zárják ki, nem helyettesítik vagy vetélkednek az együttműködés más formáival, hanem éppen ellekezőleg, ezeket folytatni kell. A cél sokkal inkább a különbségek megszüntetése és azon ágazatok szereplői által megvalósított intézkedések katalizálása, amely ágazatok területén az EU különleges tapasztalattal vagy komparatív előnnyel rendelkezik, illetve gyorsan tud cselekedni. Más szavakkal élve arról van szó, hogy a kulcsfontosságú ágazatokra kell összpontosítani az erőfeszítéseket, amelyekben az EU központi szerepet tölt be a nemzetközi cselekmények vezetésében. Az EU sikere annak fényében kerül értékelésre, hogy mennyire tudja katalizálni a más adományozók intézkedéseit és a legtöbb támogatás összegyűjtését.

¹⁶ Az 1. melléklet több részletet szolgáltat az egyes területekről és az EU kötelezettségvállalásairól.

4.1 A kormányzat javítása Afrikában

a. A kormányzat kihívása

Bár a jó kormányzat és az emberi jogok teljes elismerése alkotják a fejlesztés alapvető előfeltételeit, ezek a tényezők még számos afrikai országban nem valósultak meg. Az EU több éve támogatja az afrikai erőfeszítéseket egyrészt a kormányzat nemzeti, regionális és kontinentális szinten történő javítását, másrészt az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében kapacitásának megerősítését illetően, amint azt a legfontosabb nemzetközi és regionális eszközeiben jelzi, az egész kontinens vonatkozásában.

Azonban az EU-nak nagyobb jelentőségű támogatást kell nyújtania a kormányzatuk javítására irányuló afrikai erőfeszítésekre és a következő kötelezettségvállalásokat kell megfontolnia:

1) az Afrikai Unió (a továbbiakban: AU) kapacitásának fejlesztésére – és különösen a bizottságának – pénzügyi támogatás nyújtása¹⁷. E támogatás által az EU segíteni fogja az AU-t abban, hogy megfeleljen a kötelezettségvállalásaiból eredő, vele szemben támasztott elvárásoknak. Az EU segíteni fogja az AU-t intézményeinek az afrikai kormányzat központi referenciainstanzává történő átalakításában, valamint a saját kapacitása erősítésében az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdítására, amit azt a legfontosabb nemzetközi és regionális eszközeiben jelzi, az egész kontinens vonatkozásában.

2) a jelentőség és hatékonyság érdekében az Afrikával való partnerségünket növelni kell. Az EU intézményeinek fel kell kutatnia az **ikerpartnerség** lehetőségeit az AU megfelelő intézményeivel, mint amilyen például az Pánafrikai Parlament, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanács (CESC), valamint a Béke- és Biztonsági Tanács. Ezeknek a partnerségeknek katalizátorként kell szolgálniuk az európai és afrikai szereplők, az egyetemek, az önkormányzatok, a vállalkozások, az iparágak, a szakszervezetek, a civil társadalom hálózatai és a kulturális intézmények közötti kapcsolatok kiépítésében.

3) Az EU kész a hatékonyabb államok kiépítésére irányuló erőfeszítések támogatására Afrikában. Annak érdekében, hogy döntő tényezőként vehessen részt a kormányzati reformok afrikai elősegítésében, az EU-nak, a Bizottságnak és a tagállamoknak be kell vezetniük egy, az AU/NEPAD-dal közös pénzügyi mechanizmust¹⁸ azért, hogy az **afrikai páros értékelési mechanizmus** (MAEP – mécanisme africain d'évaluation par les paires) révén elindított reformokat támogassák. Ezek az erőfeszítések teljes mértékben koherensek lesznek a nemzeti stratégiákkal és a DSRP-ekkel.

b. A béke és biztonság előmozdítása

Az elmúlt években a megelőzés, az igazgatás és a konfliktusok megoldása céljából Afrika kialakította a béke és a biztonság intézményes kereteit, amelynek középpontjában az AU Béke- és Biztonsági Tanácsa áll.

A Cotonou-i Megállapodás és az EU gyorsreagálási mechanizmusának keretében az EU alapvető támogatást biztosított a béketeremtő intézkedések széles körének. Az afrikai vezetők

¹⁷ A Bizottság egy 50 millió euróig terjedő támogatást javasolt a „feltételes milliárd” keretében.

¹⁸ Az AKCS országok közötti forrásokból egy kezdő összeg biztosított. Az EFA-n belüli lehetőségeket jelenleg vizsgálják.

kérésére az EU felállított egy „támogatási eszközt az afrikai békéért” (250 millió euró), amelyet a béke fenntartására irányuló afrikai erőfeszítésekre szánnak.

A jövőben az EU-nak el kell látnia az AU-t és az alregionális intézményeket a szükséges pénzügyi eszközökkel a konfliktusok megoldásához. Ebből a célból az EU meg fogja valósítani a **békére irányuló támogatási eszköz újraélesztését** 2005 vége előtt¹⁹ először a jelenlegi költségvetés újraszervezésével a dél-afrikai újjáépítésére és fejlesztésére irányuló európai program (EPRD) egy arányos részének kiutalása révén, amint azt az AU maputoi csúcstalálkozóján is kérték.

4.2 Afrika összekapcsolása: infrastruktúra és kereskedelem

a. *Regionális infrastrukturális hálózatok és szolgáltatások létrehozása és fenntartása*

Kevés szubszaharai afrikai hálózat biztosít olyan szolgáltatásokat, amelyek összehasonlíthatók lennének a más fejlődő régiók által biztosítottakkal.

Az szubszaharai afrikai infrastruktúra-hálózatok és -szolgáltatások létrehozására, illetve fenntartására irányuló jelenlegi erőfeszítéseket fel kell gyorsítani a gazdasági növekedés és kereskedelem versenyképessé tétele, valamint az afrikai exportálók érdekében, hogy megtalálják a helyüket a világpiacra. Ebben a vonatkozásban a Bizottság javasolja az **európai és afrikai infrastrukturális partnerség** felállítását²⁰. Ez az UE/NEPAD-on alapuló partnerség hozzájárul a tartós, határokon átnyúló infrastruktúra megvalósításához, amely alapvető fontosságú a földrész egyes régióinak összekapcsoláshoz és az ismeretek megosztásához, valamint a digitális törésvonalak megszüntetéséhez. A biztosított pénzügyi eszközök a privát szektor befektetéseire serkentőleg fognak hatni. Az első szakaszban a partnerség a víz- és energiaágazat eszközei által biztosított modelleken fog alapulni és a szubszaharai Afrikára összpontosul. A második szakaszban más adományozók hozzájárulásait váltja ki, beleértve azokat az EU-tagállamokat, amelyek a támogatási költségvetésüket növelni szándékozzák.

b. *A kereskedelem mennyiségének és minőségének növelése Afrika szubszaharai részén*

A kereskedelmi együttműködés több éve az EU–ACP-kapcsolatok középpontjában áll, alapvetően annak biztosítása révén, hogy az ACP-termékek preferenciálisan hozzáférhetnek az EU-piacokhoz.

Azonban a preferenciák önmagukban nem elegendőek. Egy átfogóbb eljárásra van szükség a befektetések számára kedvezőbb feltételek megteremtéséhez és a hatékony regionális piacokhoz, a kereskedelem könnyítéséhez, a statisztikai szolgálatok javításához, az ajánlatok eljuttatásához azoknak, akiknek erre szüksége van, valamint a piaci árucikkek változatosságának előmozdításához.

¹⁹ Az EFA-n belüli lehetőségeket jelenleg vizsgálják.

²⁰ Az intézményi és pénzügyi körülményeket illetően az EU a vízügy és a béke eszközeinek köszönhetően szerzett jelentős tapasztalataira támaszkodik. Támogatható minden PPP (a magán- és közszféra közötti partnerségek), az alregionális szervezetek és a pánafrikai struktúrák (mint amilyen például a a vízügyért felelős afrikai miniszterek tanácsa), amelyek régiók közötti vagy kontinentális jellegű javaslatot terjesztenek be. Minden javaslathoz szükséges az AU politikai jóváhagyása a kontinentális koherencia és felelőssévvállalás aspektusának növelése céljából. A finanszírozás az EFA 9. fejezetéből tervezett 2007 végéig.

Ezért az AKCS-államok és az EU megállapodtak a Cotonou-i Megállapodás keretében hat regionális **gazdasági partnerségi megállapodás** (accords de partenariat économique – APE) megkötésére irányuló tárgyalások megkezdésében, amelyből négy Afrikára vonatkozik. Ezek nem hagyományos szabadkereskedelmi tárgyalások, mivel a kereskedelemre és a regionális integrációra mint a fejlesztés eszközére összpontosítanak. Ezek a megállapodások 2008-ban lépnek hatályba.

Ebben a keretben a következő **alapvető intézkedési területek** kerültek meghatározásra:

- gazdasági kormányzat;
- a kereskedelemhez kapcsolódó segítség;
- célzott támogatási intézkedések olyan fontosabb ágazatokban, mint a gyapot, a cukor és a textil;
- a kiigazító intézkedések támogatási forrásainak azonosítása;
- egy ambiciózus kereskedelemkönnyítő program támogatása.

4.3 Útban egy igazságos társadalom megteremtése, a szolgáltatásokhoz való hozzáférés elősegítése, a férfiaknak és nőknek is megfelelő munka biztosítása, valamint a környezet fenntarthatósága felé.

A globalizáció és a liberalizáció általánosságban növekedést és prosperitást hozott a világnak, azonban nem minden régiójának. Afrikai bizonyos régiói prosperáltak, míg mások visszafejlődtek.

A **szociális kohéziót előmozdító** erőfeszítések – és különösen az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférést javítók – döntő fontosságúak. A kiegyensúlyozott gazdasági növekedés, a termelékeny munkaerőhöz való hozzáférés és a mindenkinek megfelelő munka biztosítása, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség megvalósítása döntő fontosságú a tartós fejlődéshez és a szegénység felszámolásához. Az EU támogatni fogja az ilyen jellegű kezdeményezéseket. Ugyanakkor a fenntartható környezetet integrálni kell a fejlesztésbe, hogy a szegényeknek 2015-re jobb életük legyen a jelenleginél.

Ebből a szempontból az EU az afrikai partnerekkel együtt folytatni fogja a résztvevő megközelítések fejlesztését a helyi, nemzeti és regionális szintű források tervezése és költségvetésének készítése során. Helyi integrált megközelítéseket fognak megvalósítani a másodrendű központok erősítése érdekében, amelyek a környezetük fejlesztési pólusának szerepét tölthetik be. Ezek megvalósulhatnak **szolgáltatási központok** formájában, amelyek révén a lakosságnak közvetlen hozzáférése van a szolgáltatások összességéhez, mint amilyen például az általános és középfokú oktatás, a szakképzés, és különösen az egyedi képzési lehetőségek a fiataloknak, a gyógyszerek és az egészségügyi ellátások, valamint az alapvető szociális és közszolgáltatások.

Az EU-nak támogatnia kell ezeket az országokat azzal, hogy elkötelezi magát a lehető legnagyobb egyenlőség és a fenntartható környezet mellett. E célból az EU **kezdeményező intézkedéseket** fog biztosítani az afrikai kiegyensúlyozott társadalom és a környezetvédelem előmozdítása érdekében. Az AKCS-országoknak juttatott **támogatás elosztásának**

meghatározásában²¹ a kiegyensúlyozottság és a fenntartható környezet kritériumai fontosságának növelése érdekében az EU meg fogja hozni a konkrét politikai döntéseket. Lehetővé fogja tenni a kiegészítő források rendelkezésre állását azoknak az országoknak, amelyek kifejezik az akaratukat és a képességüket az egyenlőtlenség, a marginalizálódás, a környezeti romlás és a szociális kohézió által támasztott kérdésekre való válaszadásra.

5. KÖVETKEZTETÉS – ÚTBAN AZ EU ÚJ FEJLESZTÉSI STRATÉGIÁJA FELÉ

A legjelentősebb fejlesztési kihívásokkal szembesülve Európa, globális szereplőként különös felelősséggel rendelkezik, amelyet vállalnia kell és teljes mértékben be kell töltenie a politikai szerepét a fejlesztési eszközök megerősítése, valamint az együttműködés hatékonysága érdekében, hogy megfelelő támogatást adjon a szubszaharai Afrikának, amely terület számos célkitűzés tekintetében elmaradásban van.

Az EU OMD-kről szóló konszolidált jelentése és a barcelonai kötelezettségvállalásokat követő jelentés hangsúlyozta az eddig megtett erőfeszítések fontosságát. Ez a közlemény, csakúgy mint az egyedi javaslatok a fejlesztés finanszírozásáról és a fejlesztés koherenciájáról, kijelölik a jövőbeli intézkedések irányvonalait.

Afrikában is lehetséges a változás. Afrika kifejezte felelősségvállalási szándékát saját politikai és társadalmi-gazdasági fejlődéséért. Számos ország megkezdte a demokratikus átalakulást, a kontinens több országában megszületett a béke és a gazdasági növekedés gyorsul. Az Afrikai Unió létrehozásának és a NEPAD-kezdeményezésnek köszönhetően ambiciózus intézményi struktúra, valamint a kormányzatot és a szabadságot a fejlesztés középpontjába helyező charta jött létre. 2005 Afrika éve lehet. Európának vezető szerepet kell betöltenie az afrikai fejlődésben és hajtóerőt kell biztosítani a támogatásoknak, különösen annak a kötelezettségvállalásának a gyakorlatba helyezésével, amely szerint a finanszírozásban Afrikának prioritást kell adni, ezzel is segítve a G8-ak által 2002-ben²² tett kötelezettségvállalás megvalósítását. Afrika útja a fenntartható fejlődés és az OMD-k felé nem könnyű. Azonban ennek a folyamatnak most új lendületet kell adni, és az EU-nak, illetve Afrikának megvan a lehetősége, sőt a kötelezettsége, hogy ezt együttesen valósítsák meg.

Ez a közlemény, csakúgy mint a finanszírozásról és a koherenciáról szóló közlemények, keretet formálnak az EU-nak az ENSZ 2005. szeptemberi magas szintű rendezvényéhez tett hozzájárulásához a fejlesztés témakörét és más szakpolitikákkal való együttműködést illetően. Ezen az alapon a Bizottság felkérte a Tanácsot a Unió javaslatainak és kötelezettségvállalásainak véglegesítésére a millenniumi célok megvalósításának gyorsítása érdekében.

Ezenkívül a jelenlegi folyamatnak hozzá kell járulnia az Unió fejlesztési politikájának új nyilatkozatához, az igazi európai fejlesztési stratégia létrehozásának távlatában.

²¹ Ezt az új pénzügyi keret juttatásai keretében fogják megvalósítani, nevezetesen a fejlesztési együttműködési és gazdasági együttműködési eszköz révén.

²² A kananskisi csúcstalálkozón (2002) a G8-ak kötelezettséget vállaltak a az afrikai fejlesztés hivatalos támogatásainak legalább 50%-kal való növeléséhez. Ha ezt a kötelezettségvállalást EU szinten tennék meg, ha az aktuális tendenciák fennmaradnak (a barcelonai kötelezettségvállalások tiszteletben tartása 2006-ra) Afrika tekintetében, akkor ez több mint 6.5 milliárd euró többletjuttatást jelent évente.

ANNEX 1: THE MILLENNIUM DEVELOPMENT GOALS, TARGETS AND INDICATORS

Millennium Development Goals (MDGs)	
Goals and Targets (from the Millennium Declaration)	Indicators for monitoring progress
GOAL 1: ERADICATE EXTREME POVERTY AND HUNGER	
Target 1: Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people whose income is less than less than one dollar a day	1. Proportion of population below \$1 (PPP) per day 2. Poverty gap ratio [incidence x depth of poverty] 3. Share of poorest quintile in national consumption
Target 2: Halve, between 1990 and 2015, the proportion of people who suffer from hunger	4. Prevalence of underweight children under-five years of age 5. Proportion of population below minimum level of dietary energy consumption
GOAL 2: ACHIEVE UNIVERSAL PRIMARY EDUCATION	
Target 3: Ensure that, by 2015, children everywhere, boys and girls alike, will be able to complete a full course of primary schooling	6. Net enrolment ratio in primary education 7. Proportion of pupils starting grade 1 who reach grade 5b 8. Literacy rate of 15-24 year-olds
GOAL 3: PROMOTE GENDER EQUALITY AND EMPOWER WOMEN	
Target 4: Eliminate gender disparity in primary and secondary education, preferably by 2005, and in all levels of education no later than 2015	9. Ratios of girls to boys in primary, secondary and tertiary education 10. Ratio of literate women to men, 15-24 years old 11. Share of women in wage employment in the non-agricultural sector 12. Proportion of seats held by women in national parliament
GOAL 4: REDUCE CHILD MORTALITY	
Target 5: Reduce by two-thirds, between 1990 and 2015, the under-five mortality rate	13. Under-five mortality rate 14. Infant mortality rate 15. Proportion of 1 year-old children immunised against measles

GOAL 5: IMPROVE MATERNAL HEALTH	
Target 6: Reduce by three-quarters, between 1990 and 2015, the maternal mortality ratio	16. Maternal mortality ratio 17. Proportion of births attended by skilled health personnel
GOAL 6: COMBAT HIV/AIDS, MALARIA AND OTHER DISEASES	
Target 7: Have halted by 2015 and begun to reverse the spread of HIV/AIDS	18. HIV prevalence among pregnant women aged 15-24 years 19. Condom use rate of the contraceptive prevalence rate 19a. Condom use at last high-risk sex 19b. Percentage of population aged 15-24 years with comprehensive correct knowledge of HIV/AIDS 19c. Contraceptive prevalence rate 20. Ratio of school attendance of orphans to school attendance of non-orphans aged 10-14 years
Target 8: Have halted by 2015 and begun to reverse the incidence of malaria and other major diseases	21. Prevalence and death rates associated with malaria 22. Proportion of population in malaria-risk areas using effective malaria prevention and treatment measures 23. Prevalence and death rates associated with tuberculosis 24. Proportion of tuberculosis cases detected and cured under directly observed treatment short course DOTS (Internationally recommended TB control strategy)
GOAL 7: ENSURE ENVIRONMENTAL SUSTAINABILITY	
Target 9: Integrate the principles of sustainable development into country policies and programmes and reverse the loss of environmental resources	25. Proportion of land area covered by forest 26. Ratio of area protected to maintain biological diversity to surface area 27. Energy use (kg oil equivalent) per \$1 GDP (PPP) 28. Carbon dioxide emissions per capita and consumption of ozonedepleting CFCs (ODP tons) 29. Proportion of population using solid fuels
Target 10: Halve, by 2015, the proportion of people without sustainable access to safe drinking water and basic sanitation	30. Proportion of population with sustainable access to an improved water source, urban and rural 31. Proportion of population with access to improved sanitation, urban and rural

Target 11: By 2020, to have achieved a significant improvement in the lives of at least 100 million slum dwellers	32. Proportion of households with access to secure tenure
GOAL 8: DEVELOP A GLOBAL PARTNERSHIP FOR DEVELOPMENT	
Target 12: Develop further an open, rule-based, predictable, non-discriminatory trading and financial system Includes a commitment to good governance, development and poverty reduction – both nationally and internationally Target 13: Address the special needs of the least developed countries Includes: tariff and quota free access for the least developed countries' exports; enhanced programme of debt relief for heavily indebted poor countries (HIPC) and cancellation of official bilateral debt; and more generous ODA for countries committed to poverty reduction Target 14: Address the special needs of landlocked developing countries and small island developing States (through the Programme of Action for the Sustainable Development of Small Island Developing States and the outcome of the twenty-second special session of the General Assembly) Target 15: Deal comprehensively with the debt problems of developing countries through national and international measures in order to make debt sustainable in the long term	<i>Some of the indicators listed below are monitored separately for the least developed countries (LDCs), Africa, landlocked developing countries and small island developing States.</i> <u>Official development assistance (ODA)</u> 33. Net ODA, total and to the least developed countries, as percentage of OECD/DAC donors' gross national income 34. Proportion of total bilateral, sector-allocable ODA of OECD/DAC donors to basic social services (basic education, primary health care, nutrition, safe water and sanitation) 35. Proportion of bilateral official development assistance of OECD/DAC donors that is untied 36. ODA received in landlocked developing countries as a proportion of their gross national incomes 37. ODA received in small island developing States as a proportion of their gross national incomes <u>Market access</u> 38. Proportion of total developed country imports (by value and excluding arms) from developing countries and least developed countries, admitted free of duty 39. Average tariffs imposed by developed countries on agricultural products and textiles and clothing from developing countries 40. Agricultural support estimate for OECD countries as a percentage of their gross domestic product 41. Proportion of ODA provided to help build trade capacity <u>Debt sustainability</u> 42. Total number of countries that have reached their HIPC decision points and number that have reached their HIPC completion points (cumulative) 43. Debt relief committed under HIPC Initiative 44. Debt service as a percentage of exports of goods and services

Target 16: In cooperation with developing countries, develop and implement strategies for decent and productive work for youth	45. Unemployment rate of young people aged 15-24 years, each sex and total
Target 17: In cooperation with pharmaceutical companies, provide access to affordable essential drugs in developing countries	46. Proportion of population with access to affordable essential drugs on a sustainable basis
Target 18: In cooperation with the private sector, make available the benefits of new technologies, especially information and communications	47. Telephone lines and cellular subscribers per 100 population 48. Personal computers in use per 100 population Internet users per 100 population

ANNEXE 2 : EU FOCUS ON AFRICA

This annex will further develop the proposals of the Communication on the three areas mentioned in the Chapter 'Focus on Africa'.

1. Improving Africa's governance

a. The governance challenge

The EU has supported African efforts to address the governance challenge at three levels: country, sub-regional and –more recently- continental. At **country level**, the EU has made major efforts to support the building of legitimate, transparent and viable states. Through different programs the EU is supporting Africa's efforts to improve the quality of public service, to enhance parliamentary control, to empower civil society and to promote a more long-term outlook favouring sustainable development. Positive signs can be seen: 10 legislative elections took place in 2004 (such as South Africa and Ghana; Malawi and Mozambique –in both of which European Observation Missions were offered) and 10 are scheduled in 2005 (for example Burundi, CAR, Ethiopia, Senegal, RDC, Mauritius, Ivory Coast).

The work to redress fragile states remains critical. To put those countries back on track, the EU is developing, on a case-by-case basis, long term strategies capable of addressing both short term needs and the long term development agenda. The experience in Burundi shows us that the EU can play a key role in ensuring a smooth transition from conflict to development. The experience in Burundi also demonstrates that the EU should tackle all parts of the chain: the financing of the AU peacekeeping mission, post-conflict reconstruction and the financing of elections.

The EU is equally supporting the capacity of the **sub-regional organisations** as actors of governance. The EU welcomes the bold positions taken recently by the ECOWAS and SADC in favour of the Rule of Law and democratic principles. The EU, based on its own experiences of regional integration, believes that fully effective and reliable RECs will be crucial in creating sub-regional trade markets and the first building blocks in the process towards continental integration.

Recently, a **continental level** of governance has emerged with the establishment of the African Union in July 2002, succeeding to the Organisation of African Unity (OAU). The AU aims to develop and integrate the continent through the promotion of peace and good governance on the basis of African-owned strategies. The AU/NEPAD agenda provides a common framework for new initiatives in Africa. The EU has given its full support to this young political organisation, which, only two years after its establishment, has made considerable progress and earned international respect as a credible and legitimate continental political interlocutor for Africa. The EU will translate this political commitment into tangible support to reinforce the AU's capacities and launch twinning partnerships between the EU and AU, between European and African institutions.

But the EU must bring more decisive support to African efforts to strengthen Africa's governance and respect for human rights. Through the African Peer Review process, African countries will undergo, through different phases, a comprehensive review of the human, civil,

political, economic, cultural and social rights in the country. The EU must support the African Partners as they table concrete proposals on all areas of the Review, for example on judicial reform, the fight against corruption, public service or social reforms. The EU will support this African-led political process and will provide financial support to reforms.

Good Governance will also need to take into consideration environmental sustainability. The EU will also work to move environmental concerns into the mainstream of policy making by promoting work with the relevant national ministries, sub-regional organisations and the AU/NEPAD on the cost of non-environment.

b. Promotion of Peace and Security

The AU has shown that it is both willing and able to assume responsibility and leadership for the African peace and security agenda in close cooperation with the UN (e.g. Burundi, Côte d'Ivoire, Liberia, and Sudan, RCA, DRC/GLR) while the EU has developed instruments able to respond on time and efficiently to these efforts.

The EU was able to provide important support for a broad range of peace building activities such as mediation, negotiation and reconciliation efforts, and for demobilisation and reintegration of former combatants and child soldiers.

Addressing MDG 7 is also important for Peace and Security. Climate change is likely to lead to further drying of the drought-prone regions of Africa. Without adaptation measures, this could result in substantial movements of population threatening security. Insufficient access to or illegal exploitation of natural resources, can create or fuel conflict. Peace efforts benefit from taking better account of environmental issues in conflict prevention resolution and post conflict.

The EU has, at the request of the African leaders in Maputo, set up the Peace Facility for Africa (250M€) to support African peacekeeping efforts. Rapidly, this instrument has become the financial backbone of the emerging African Peace and Security architecture. The Peace Facility has already been used to finance peace support missions in Darfur (Sudan) and the Central African Republic as well as to provide capacity building support for the AU Peace and Security Directorate. For the future, coherence needs to be maintained between the developmental approach of the Peace Facility for Africa on the one hand and support measures foreseen in the framework of the European Security and Defence Policy (ESDP) on the other.

In the future, the EU should continue to be able to provide the African Union and the sub-regional organisations with the necessary financial means to resolve conflicts. To this end, the EU should ensure sufficient financing of the Peace Facility.

2. Connecting Africa: infrastructure and trade

a. Creating and sustaining regional infrastructure networks and services

High transport costs handicap Africa's capacities to compete within a global market. Inland transport costs are twice as high in Sub Sahara Africa countries than in Asia and international maritime costs are three times higher. Higher costs are due to a combination of factors, including lower road quality, time-consuming port procedures and practices, a complexity of documentation and in some countries insufficient competition between service providers.

The EU, working together with the Africa Union and in the context of the NEPAD Infrastructure Short-Term Action Plan, will focus on improving trade facilitation – including in relation to the development of transparent and simplified import, export and transition procedures and statistical services – and addressing the missing links of regional and intra-regional networks for interconnectivity across Sub-Saharan African creating a Trans African Network.

Together with the AU²³, the EU will continue developing research infrastructures in the developing countries and will focus on the means to develop further infrastructures-related knowledge, and to ensure a fair access to this knowledge, in order for the infrastructure projects to become a foundation for technological innovation.

The Commission proposes a Europe-Africa partnership on Infrastructure, including research and statistical infrastructures, sustainable transport, Information and Communication Technologies, satellites, water and sanitation, energy that will fill this existing gap. In doing so, this Partnership will act as a catalyst for other donors. The Commission proposes to agree on a map of strategic African networks, agreed with the AU, to which priority will be given.

b. More and better trade for sub-Saharan Africa

Trade cooperation between Europe and Sub-Saharan Africa has been based mainly in exemptions from MFN customs duties and tariff quotas granted to the ACP countries for promoting the access of their products into the European market. While placing firmly the EU as Africa's top trading partner, such preferences have not always delivered the expected developmental results. In fact, preferences alone are not sufficient to trigger exports, economic growth and development if there are no sufficient investments in Africa and hence production of exportable goods or if the goods do not correspond to the demand and requirements in the importing markets.

At present, too many local markets remain over-protected, tiny and unattractive, providing little incentive for domestic or foreign investments. It is not only important to develop a more comprehensive process but also to improve trade. For its traditional trade flows, Africa is overwhelmingly dependent on Europe. Therefore, it is equally important to improve **trade within Africa by building efficient African markets** as it is to increase trade with the EC and other trading partners. In a nutshell, African countries have to integrate in the global economy in a way that corresponds to their development needs.

This is the very reason behind the launching of the negotiations of six regional **Economic Partnership Agreements (EPAs)**, four of which are in Africa.

²³ In the context of the NEPAD African Forum for Science and Technology and in line with the Millennium Goals Project Report Promoting Innovation to Improve Lives in Developing Nations.

Economic Partnership Agreements

*EPA negotiations and implementation are closely linked with **development cooperation** with a view to improving economic governance, fostering competitiveness and building supply side capacity in a manner consistent with sustainable development objectives. In addition, it is also necessary to ensure effective access of African goods to EU and other markets by addressing the problems African countries are encountering in the area of, among others, rules of origin, technical regulations and standards, by taking into account the external effects of EU legislation and by supporting the efforts of the countries concerned to deal with them.*

***Trade will be at the service of development**, leaving a high degree of flexibility to take account of the development challenges in Africa. **Market-building will precede market opening**. Flexibility will be applied as regard asymmetry and progressiveness of ACP tariff reductions, taking into account the level of development of the economies concerned. The transition period opening toward EU goods from 2008 onwards may be extended beyond 10 years to address ACP regional development needs. Appropriate safeguard and food security clauses will be included.*

The transition to new trading arrangements requires assessing any risks of temporary or structural difficulties or losses for certain countries. Given the flexibility and duration of the transitional period, such negative effects would be diluted over a reasonable time scale. Nevertheless, these issues must be carefully taken into account and for this purpose Sustainability Impact Assessments (SIAs) have been launched and are currently under way.

*EPA will ensure compatibility and build synergies with multilateral trade negotiations under the **Doha Development Agenda (DDA)**, as well as with the African Union long term project of consolidating the **continental market**, for which they would become regional “building blocs”.*

The following focal areas of action have been identified:

- **Economic governance:** EPAs supports triggering and locking-in reforms in key areas such as customs and trade facilitation, taxation, investment, employment social and environmental policies.
- **Trade-related assistance** should be stepped up as discussed in the related Communication on Financing and should address sensitive areas such as sanitary and phytosanitary requirements, regional integration, technical regulations, support to national statistical services and customs cooperation.
- **Targeted support measures** are being adopted in key areas such as cotton, sugar and textiles to increase competitiveness and promote diversification where possible of African producers in sensitive sectors.
- Identify adequate and timely available resources to prevent or remedy any major risk signalled by impact assessments and support economic adjustment measures in particularly protecting the weakest and worst-affected economies and social groups, essential public services and social policies.

- Support an ambitious Trade Facilitation agenda to eliminate trade barriers between countries, including burdensome import, export and transition procedures (as is being discussed in the framework of the DDA WTO negotiations).

3. Strive towards equitable societies which promote access to services, employment, decent work for both men and women

Sustained growth is an essential condition for poverty eradication but not a sufficient one. Access to sustainable basic services and to full and productive employment and ensuring decent work for both men and women are a necessary condition for any long term sustainable development and is key in all strategies to reach the MDGs.

Efforts targeted to promote social cohesion, and notably the improvement of access to basic services, are crucial: drinking water and sanitation, investment in human resources, including primary education, gender equality at all levels of education, employment and social protection services, the reduction of child and maternal mortality, improved basic health services including sexual and reproductive health and rights, including struggle against HIV/aids, malaria and other major diseases.

If progress on the other MDGs is to be maintained over the 10 years to 2015, more attention will need to be paid to environmental sustainability. The framework for doing so already exists in the NEPAD environment initiative, a strategy prepared by African Ministers themselves.

Poverty eradication, gender equality, improving child and women's health and removing barriers to access to education all have strong links with environment and the sustainable management of natural resources. The poor in Africa mostly depend on the environment for their livelihoods. To ensure progress, capacity for the management of natural resources needs to be strengthened and the costs of not protecting the environment have to be understood by Finance Ministries and donors alike.

Similarly, regional, decentralised development creates social cohesion and solidarity among its citizens. Local development allows children and old people to have their place in the society. It creates a social safety net and limits on migration. Local, integrated approaches will be set up to reinforce the role of secondary centres as development hubs for their surroundings (**centres of services**). Local and regional initiatives need to be supported by adequate and complementary policy measures at national level. In addition to access to basic services, the EU will support the promotion of jobs and decent work for all as a global goal. It also recognises the need to address the importance of post primary education and training in particular in national strategies and is prepared to work jointly with partner countries, regional organizations and donors on ways to best address it. It is also important to increase skills of young African workers to increase productive employment opportunities and to address the informal economy.

In addition, African countries that are ready to take specific and ambitious actions to improve equity in their societies deserve Europe's bold support. Additional financial assistance should be offered to those who engage in this process. Such support should be provided in full alignment with the Poverty Reduction Strategies and the budget cycle.

SUMMARY OF COMMITMENTS

EU commitment to Africa (1)

In the short term, the EU will consider the following commitments: providing financial support²⁴ to **develop the African Union's capacity** and especially its Commission. Through this support, the EU will help the African Union to live up to the expectations of its commitments. The EU will accompany the African Union in the transformation of its institutions to become the central reference institution for Africa's governance.

EU commitment to Africa (2)

To be strong and effective, our partnership with Africa must be broad. The EU institutions should seek twinning partnerships with their AU counterparts, such as the Pan African Parliament, the Economic, Social and Cultural Council (ECOSOCC) or Peace and Security Council. These partnerships should serve as a catalyst for linking all European and African stakeholders, from Universities, Municipalities, Businesses and Industries to Trade Unions, Civil Society networks or Cultural institutions.

EU commitment to Africa (3)

The EU is ready to support African efforts in building more effective states in Africa. In order to give a decisive incentive to the reform of governance in Africa, the EU, the Commission and the Member States should put into place a joint financial mechanism²⁵ with AU/NEPAD to support the implementation of reforms that the Africa Peer Review Mechanism (APRM) will trigger. These efforts will be done in full coherence with the national strategies and PRSPs.

EU commitment to Africa (4)

The EU will conclude the replenishment of the Peace Facility before the end of 2005²⁶, including in a first stage with the topping up of the current budget through allocating a proportional share from the South African European Programme for Reconstruction and Development (EPRD) as was requested by the AU Summit in Maputo.

²⁴ The Commission proposed a support of up to 50 million € in the framework of the so called "Conditional Billion".

²⁵ The intra-ACP resources will provide an initial amount. Other possibilities within the EDF are being identified.

²⁶ Possibilities within the EDF are currently being identified.

EU commitment to Africa (5)

The Commission proposes to set up a Europe-Africa partnership on Infrastructure.²⁷ The Partnership, based on the AU/NEPAD strategies, will support the establishment of sustainable cross-border infrastructure essential for the interconnectivity and knowledge sharing of the continent. Finance provided will leverage private sector investments. In the first phase, the Partnership will build on the models provided by the Water and Energy Facilities and focus on Sub-Sahara Africa. In a second phase, the Partnership will trigger input from other donors including from the EU Member states efforts to increase their aid budgets.

EU Commitment to Africa (6)

The EU will provide **incentives** to the promotion of equitable and sustainable societies in Africa. To this effect, the EU will take account of concrete policy measures to improve equity and environmental sustainability as part of the **criteria to determine the aid** allocations of ACP countries.²⁸ This will ensure that there will be additional resources available for countries that show that they are willing and able to address issues of inequality and marginalisation, environmental degradation and promote social cohesion.

²⁷ As for the institutional and financial modalities, the EU will build on the rich experiences gained through the Water and Peace Facility. Eligible are all Public Private Partnership, sub-regional organisations, or pan African structures (such as AMCOW) who submit a proposal of intra-regional or continental nature. In order to increase both the continental coherence and the ownership, every proposal would require the political endorsement of the AU. Until end 2007 financing is foreseen under the 9th EDF.

²⁸ This will be done in the framework of the allocations within the new financial perspectives and notably with the Development Cooperation and Economic Cooperation Instrument.